

[Hauustrup Clemmensen.]

der, at den uhyre alvorlige udvikling i Danmarks betalingsbalance med over 3 milliarder kr. i underskud i 1969 og med fortsat underskud i den hidtil forløbne del af indeværende år, det rejser problemer, som ikke alene kan henvises til langsigtede indgreb, men kræver indgreb, og forstærkede indgreb, her og nu.

Der har været adskillige muligheder for at deltage i arbejdet med at begrænse underskuddet på betalingsbalancen; det har efter vor opfattelse — vi diskuterede det så sent som i går i denne sal — været nødvendigt at gennemføre og fastholde en stram finanspolitik. Vi mener ikke, der er nogen som helst vej udenom, og vi er skuffede over — for ikke at bruge stærkere udtryk, men hr. Per Hækkerup lagde jo bånd på sig selv, så må vi andre vel forsøge på dette område at følge ham — vi er meget skuffede over, at socialdemokratiet i går i spørgsmålet om udskrivningsprocenten stemte „ved ikke“ til, hvad den burde være for 1971.

Det har også været nødvendigt at gennemføre og fastholde en meget stram kredit- og pengepolitik, fordi opsparingen, selv om den er stigende, ikke er så stærkt stigende som behovet for kapital både til boligbyggeri, til erhvervsinvesteringer og til andre formål. Derfor har det været nødvendigt, desværre ikke med oppositionens tilslutning, at gennemføre en boligopsparingsordning, det har været nødvendigt ved den sociale fondsdannelse begyndende fra 1. januar 1971 også på denne måde at forsøge at gennemføre en mere samfundsbetonet opsparing. Og det har været muligt på dette område lykkeligt med socialdemokratiets og socialistisk folkepartis tilslutning at gennemføre en reform vedrørende realkredit, således at der dér først og fremmest vel med langsigtet virkning sker en øget opsparing. Jeg synes, der var grund til at glæde sig over, at de to oppositionspartier mandede sig op til dog at deltage i et sådant forlig. Jeg forstår på hr. Per Hækkerup — det har han vel brug for til andet formål — at det var så og så svært, og at statsministeren modarbejdede det; det viser jo kun, hvor glimrende en forhandler hr. Per Hækkerup er, når det lykkedes ham at overvinde alle disse hindringer, alle disse vanskeligheder, og være med til at bringe forliget frelst i hus.

Socialdemokratiet har derved fået en medindflydelse, men også et medansvar, og jeg tror, det ville være sundt, om de to oppositionspartier lagde sig efter noget oftere at gå ind i et sådant medansvar og dermed også få en medindflydelse.

Endelig har det i den økonomiske politik været nødvendigt og naturligt at erkende, at der også er et tredje værktøj: indkomstpoltikken. Det er vel ikke noget klart og knivskarpt defineret begreb, men man kan vel sige, at det har sit åndelige udspring i den erkendelse, at man nu engang ærgerligt nok ikke kan hive sig selv op ved hårene, at der simpelt hen ligger et fundament af sund fornuft i den tanke, at det samlede danske samfunds realindkomster i virkeligheden kun kan stige med de muligheder, som stigningen i produktiviteten for alvor betinger. Derfor må det også være naturligt at tage indkomstpoltikken i anvendelse. Jeg understreger for at forebygge misforståelser, at det selvfølgelig skal være en indkomstpoltik, der omfatter alle grupper i det danske samfund og ikke på nogen måde har social slagside. Vi tror, at også den kommende samling vil bringe netop indkomstpoltikken stærkt frem i billedet, og jeg håber, at socialdemokratiet på dette område dog vil søge at leve op til et ansvar.

Man har under den økonomiske debat både ude i befolkningen og i dette ting ofte spurgt: hvad er egentlig socialdemokratiets alternativer til regeringens politik? Når man stadig bare kritiserer regeringens oplæg og ikke vil være med, så vil det vel ikke være urimeligt at spørge, hvad socialdemokratiet selv mener. Jeg går ud fra, at disse spørgsmål efterhånden er blevet så talrige også inden for socialdemokratiets egne rækker, at man nu har bekvemmet sig til at fremlægge et program med et dusin punkter af den ene og den anden type. Vi fik at vide i går som en elskværdig orientering fra socialdemokratiets førstemand, at pressen i løbet af i går eftermiddags ville få orientering om disse planer. Det er da rart, at pressen på disse områder bliver orienteret, og at vi andre ved at læse aviser kan blive bekendt med, hvad det største oppositionsparti har af tanker, og at de altså dog har nogle tanker vedrørende den økonomiske politik. Det havde måske været parlamentarisk endnu klogere og endnu mere korrekt, hvis man under de